

4. Ботвина Н. В. Офіційно-діловий та науковий стилі української мови : навч. посіб. Київ : Арттек, 1999. 264 с.

CHALLENGES IN MEDICAL TRANSLATION

Караневич М. І.

*кандидат філологічних наук,
доцент кафедри теорії і практики перекладу
Тернопільський національний педагогічний університет
імені Володимира Гнатюка
м. Тернопіль, Україна*

Венгер І. К.

*доктор медичних наук,
професор кафедри хірургії №2
Тернопільський національний медичний університет
імені І. Я. Горбачевського
м. Тернопіль, Україна*

Зарудна О. І.

*кандидат медичних наук,
доцент кафедри клінічної імунології, алергології та
загального догляду за хворими
Тернопільський національний медичний університет
імені І. Я. Горбачевського
м. Тернопіль, Україна*

Куца О. І.

*кандидат педагогічних наук,
доцент кафедри теорії і практики перекладу
Тернопільський національний педагогічний університет
імені Володимира Гнатюка
м. Тернопіль, Україна*

Accuracy of localized medical materials has always been a matter of life and death. At the same time it is common knowledge that medical translators often face challenges in this field of study. Thus, there is a considerable amount of literature on different aspects of medical and pharmaceutical translation. In their paper of 2017, F. Meisam and A. Omid investigated the role of medical translators/interpreters in

health tourism [2]. M. Melashchenko analyzed terminological inconsistency [7] while W. Karwacka studied quality assurance in medical translation [5]. The aim of our paper is to reveal the main challenges in medical translation and the ways of addressing them.

Interestingly, when it comes to translation of medical advertisements the term “transcreation” is used. According to V. Gaballo, it means “the process of taking content that has already been translated and adapting it to be culturally relevant to your audience” [3, p. 101]. For instance, the word “surgery” in American English means “the treatment of injured or diseases by cutting open the body and removing or repairing the damaged part” [1] while in British English “a place where you can go to ask advice from or receive treatment from a doctor or dentist” [1]. Moreover, a translator should take into account spelling differences in medical terms in British and American English. This may be illustrated by the following examples revealed in Cambridge English Dictionary: **paediatric** (UK) – **pediatric** (US), **oesophagus** (UK) – **esophagus** (US), **tumour** (UK) – **tumor** (US), **paralyse** (UK) – **paralyze** (US), **fibre** (UK) – **fiber** (US) [1] etc.

One more challenge is translating drug names. The World Health Organization assigns pharmaceutical products an International Nonproprietary Name (INN), which is given to a generic drug based on its active ingredient. This helps a translator to cope with confusion in case of differentiating drug names. For example, the INN for inhaled bronchodilator known by the brand name “Ventolin” is “Salbutamol”. But in the USA the drugs are also named by the United States Adopted Name (USAN), so this medicine is known there as “Albuterol” [4, p. 33]. This information should be taken into consideration when translating medical documents for the medical staff in or outside the USA.

The target audience of medical translation can also be divided into two main types: healthcare professionals and lay readers. Thus, a lexical item “Varicella” may be unknown for a patient. Therefore, instead of this medical term, the word “chicken pox” can be used [8].

The next issue for consideration is medical eponyms. These are the terms that denote medical disorders and take their name after people. For example, “Barlow’s syndrome” is a variant of “vitamin C deficiency syndrome” [6, p. 84]. Moreover, eponymous terms may be different in different languages and cultures. For instance, a disorder that causes hyperthyroidism is called Bazedov’s disease in German-speaking countries, but Graves’ disease in the United Kingdom.

One more stumbling block for a translator is medical homonyms. These terms sound the same but have different meanings. Thus, there are two definitions for the term “cervical”: “relating to the cervix (the narrow lower part of the uterus)” or “relating to the cervical vertebrae (the bones in the neck)” [1].

In general, the results of the study suggest that the quality of medical translation depends on linguistic and cultural competence of a translator. As far as correct interpreting/translating is vital for the proper treatment of a patient, a translator should

cooperate with subject matter experts because mistranslations can also happen due to a lack of subject knowledge.

Literature

1. Cambridge Dictionary. URL: <https://dictionary.cambridge.org/> (01.03.2020).
2. Fallah M., Akbari O. The Role of a Medical Translator/Interpreter in Bringing Satisfaction to Health Tourists at Razavi Hospital. *Razavi International Journal of Medicine*. 2017. № 5 (1). P. 1–3.
3. Gaballo V. Exploring the Boundaries of Transcreation in Specialized Translation. *ESP Across Cultures*. 2012. № 9. P. 95–113.
4. Greene J.A. *Generic: The Unbranding of Modern Medicine*. Baltimore : Johns Hopkins University Press, 2014. 354 p.
5. Karwacka W. Quality Assurance in Medical Translation. *The Journal of Specialised Translation*. 2014. № 21. P. 19–34
6. Levine N., Levine C. C. *Dermatology Therapy. A-Z Essentials*. New York : Springer, 2003. 639 p.
7. Melashchenko M. Keys to Successful Ukrainian-English Medical Translation. *Наукові записки. Серія: Філологічні науки*. 2017. Вип. 154. С. 146–149.
8. US National Library of Medicine. URL: <https://medlineplus.gov/chickenpox.html> (01.03.2020).

ЗНАЧЕННЯ МІЖКУЛЬТУРНОГО ПЕРЕКЛАДУ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ

Квасецька Г.-І. С.

*студентка факультету філології і журналістики
Тернопільський національний педагогічний університет
імені Володимира Гнатюка
м. Тернопіль, Україна*

У сучасному світі одною з головних рис стали глобалізаційні процеси. А це означає, що спілкування між народами та окремими людьми різних національностей стало дуже потрібним, без нього не обійтися. Тобто міжкультурна комунікація стала підґрунтям усіх міжнародних відносин та контактів.

На межі ХХ і ХХІ ст. загострилися проблеми поглибилося вивчення засобів комунікативного впливу. Змінився «мовний смак епохи»: на зміну «тоталітарній мові» прийшла «вільна» мова засобів масової інформації, спілкування на різних рівнях; зросла роль мовлення особистості. Питання міжкультурної комунікації досліджують різні галузі знання, зокрема, теорія